

Zázrak homeopatie - Homeopatika k nám živě promlouvají

Karel Funk

Poslyšte malinkatou zkušenost amatéra bez medicínských znalostí. Nedávno mne postihla, asi po neukázněném stravování, hrůzostrašná zažívací "revoluce"... (cosi jako "Velký Říjen" v žaludku a okolí). Vzal jsem si několikrát homeopatikum Nux Vomica. Předtím jsem si ale dával horký obklad na břicho, až jsem si ho "slušně" spálil, a s obklady proto musel přestat (úsměvné, že?) a takto nově získaný problém jsem si léčil homeopatikem Belladonna.

A najednou, asi poprvé v životě, jsem mohl při pár vhlédových chvílčkách živě a přímo pozorovat, jak to léčí. Úplně jinak, než jak jsem si matně představoval. Myslel jsem vždycky, že začne působit nějaká látka, či chemický proces, či co. To platí asi u alopatických léků. Nyní jsem ale najednou vnímal, jak se ve mně rozlévá specificky krásná nálada, dosud nikdy nepocítená, povstávající z bylinky, ze které je homeopatický lék získán. Asi jako když se hezky soustředím na nějakou kytičku, její květ a vůni, tak takhle to mnou procházelo a šířilo se. Od té bolavé mizerie to mou pozornost odvedlo do zcela konkrétního prožitku povahy jisté květiny a nebylo ani důležité vědět, která to byla. Podobně jako když je člověku psychicky nedobře a pustí si muziku, která ho osloví a oblaží a tím vyléčí. Toto léčení spočívalo v tom, že určitá, velmi specifická či individuální nálada, která se ve mně po rozpuštění léku ochotně a směle rozlila a kterou jsem mohl vědomě pozorovat a sdílet, nějak působila i na disharmonii v zažívání a na spáleninu. Nebyla to žádná chemie, ale nálada, tedy stopa, informace té látky, ze které se její esence, její "osobní" vliv přenesl do oněch homeopatických cukrových kuliček, které se rozpustí v ústech.

Představa a zároveň zkušenost

Je to krásný prožitek a pochopení principu homeopatie: drobné granulky cukru (nositelé nehmotné informace kvality), které byly správným postupem nasyceny, napuštěny, oplodněny něčím léčivým, vnesly do mých těl (nejen fyzického, ale zejména éterického) nějakou léčivost, vliv, osobitost, živost oné látky (snad květiny), jež nějak souvisí právě s ústrojím, které bylo v nepořádku. Bylo tam asi obnoveno napojení či čerpání z povahy skupinové duše rostliny, tedy nějaké podstaty té látky. Nepůsobí, neléčí hmotnými reakcemi, ale náladovou, duchovně-pocitovou stopou, která se do nich dostala a která se v našich tělech zas uvolní a rozlévá. Tak jsem i prakticky mohl sledovat, že i těch pět kuliček rozlije ve mně cosi radostného, čím se i orgány nasytí, a tím se uvolní od nepořádku. Ten v nich je proměněn v harmonii. Ne chemickými procesy a reakcemi, ale oživlou náladou oné látky sem přenesené. To jsou věci.

Před pár lety se mi cosi podobného, ale ve větším měřítku přihodilo, když jsem se koupal v bylinkách podle rady přírodního léčitele Pavla Šímy a myslel jsem si hezky na to, jak v noci květiny a vůbec rostliny ožívají a "hovoří s hvězdami". Tehdy jsem si představoval, jak nastává tiché tkaní mezi těmito dvěma světy, protože rostliny žijí v noci a spojují se se svými skupinovými dušemi. Proto je taky babky kořenářky většinou trhaly v noci. No a jak jsem si představoval ten tichý noční život natrhaných bylinek, který měly pod hvězdným třpytem a šepotem, a že se v jejich silách právě koupu, najednou se mi to vnímání otevřelo. Znamenalo to i vhléd, jak to oživuje a léčí těla (nejprve astrální a éterická). Byl jsem vědomě u toho, jak živě probíhá léčení bylinkami, jak se jimi má těla "napouštít", sytí, osvěžují, oživují. Bylo úžasné pozorovat, jak to až překvapivě konkrétně a živě funguje a účinkuje. Ale podařilo se mi to jen asi dvakrát, třikrát, od té doby už ne. Opět jsem pochopil, že to, co navenek působí jako zázrak, například uzdravení, se děje přirozeně a reálně ve světech, do kterých obyčejně jen nevidíme.

Odstraňte nedůvěru

Napadlo mne, že kdyby toto prožil některý skeptik vůči homeopatii, jistě by to bylo nade vše racionální hledání. Jenže: skeptik toto nikdy neprožije. Musí se k vědomí spolehlivosti homeopatie dopracovat nejprve svou vlastní kvalitou, tedy odstranit skepsi. Je to jako s každou jinou hmotně neprokazatelnou věcí, tedy i s Bohem: nejprve je nutná víra, ale i ta musí být směřována určitou osobní morální moudrostí či zralostí, získanou i obyčejnou zemskou logikou (například nebudu věřit skupině lidí, která tvrdí, že nás kosmické flotily odvezou na Plejády, protože Země bude zničena). A teprve prokáže-li člověk bdělou a kvalitní víru, správně nasměřovanou určitou niternou zralostí i pokorou, pak – a teprve pak – může přijít i důkaz. Ten je pro něho pak spíš jen prožitkem, kde se víra změní v jistotu, ve vědomí reality. Ten "důkaz" pak není klíčový, nehraje roli. Člověk, který správně věřil, pak už nemusí věřit, protože ví.

Podělme se o zkušenost Lenky Szopové s homeopatiky

Náš prostřední syn Cyril (momentálně 12-letý) je od malička alergický na včelí bodnutí.

Přišli jsme na to záhy, vždyť Petr, jeho otec, je včelař. A řešili to "jen" homeopatií. Zabírala. Ani jsem si zpočátku naplno neuvědomovala, že by to mohlo být jinak a že bychom možná měli zajít k lékařům.

Po nějaké době začal Petr připomínat myšlenku, že se to dá přece desenzibilizovat a poslal mě na alergologii. Tam jsem dostala co proto. Když se paní doktorka vyptala na Cyrilovu reakci a slyšela mé důvěřivé prohlášení, že to léčíme homeopatií, byla skoro bez sebe. Samozřejmě mi vynadala, nakázala homeopatika vyhodit a vyzbrojila nás hromadou léků včetně adrenalinové injekce pro případ nejvyššího ohrožení. Na mé nesmělé otázky po desenzibilizaci neodpovídala. Víckrát jsme k ní nešli.

To bylo asi před čtyřmi lety. Dál jsme Cyrila léčili homeopatií a vypadalo to, že jeho reakce na včelí bodnutí jsou stále mírnější.

Až letos v létě... Petr šel s dětmi ke včelám, Cyril byl s nimi. Věnovala jsem se svému. Byla jsem zrovna v přízemí na návštěvě u babičky, když se přede mne postavil v tváři rudý a oteklý Cyril, sliny mu kapaly až na zem. Hned jsem věděla, co se stalo. Cyrila jsem rychle uložila na válečku a rychle pro Apis – homeopatický lék vyrobený z včely, který vždy pomáhal. Nemohla jsem ho najít! "Co teď?" Cyril vypadal stále hůř. Vrhla jsem se ke skříni, kde jsem měla uloženou adrenalinovou injekci a četla návod k použití: "Nastavit injekci 30 centimetrů proti stehnu a zmáčknout..." Nějak jsem se nedokázala rozhodnout a znovu pozorovala Cyrila. "Mám to bodnout?" ptala jsem se ho. "Ty ne, taťka," huhlal Cyril. Zavolala jsem Petrovi, ať rychle přijde (včelín má asi 200 metrů od domu).

"To jsi homeopat?" šlo mi hlavou a asi jsem si to říkala i nahlas: "Musí tu být ten Apis! Mám přece dvoustovku v kapkách, ta je silná, ta by pomohla!" Běžela jsem znovu do kuchyně a našla jsem ji! Cyril jen žádostivě špulil nateklé rty, špatně se mu dýchalo a s úlevou polykal homeopatické kapky Apisu, který jsem do něho skoro proudem lila. Byl to zázrak... Ve vteřinách, přímo pod těmi krůpějemi života, ztrácel promodralou barvu a začal normálně dýchat. Ve dveřích stanul Petr a já se rozbrečela. Obrovskou úlevou po prodělaném napětí a vděčností za záchranu života. Tak razantně až zázračně dokáže působit homeopatikum.

Cyril se z toho dostával samozřejmě déle. Až do večera. Bolelo ho břicho, svědilo celé tělo. Vyžádal si k tomu zotavování puštění televize, ve které zrovna probíhal Večerníček a na obrazovce se objevil Človíček prchající před rojem včel, což vyvolalo smích nás všech.

Jakoby tečkou a potvrzením celého toho prožívání pro mě bylo, když jsem přišla za Cyrilem do pokoje a ve zprávách právě hlásili: "... Světová zdravotnická organizace nedoporučuje používání homeopatických léků ... v případě závažných nemocí mohou ohrozit život pacienta ... "Co mi to tu říkají?!" Byla jsem plná úcty k homeopatii a Světová organizace mi tu v takovou chvíli prohlašuje nějaké směšné a nepravdivé věty.

A tak jsme Cyrila dále desenzibilizovali. Homeopaticky. Nižšími potencemi Apisu. Chci v tom pokračovat i nadále.

Po tomto dopisu si kladu otázku: Jak si Světová zdravotnická organizace vysvětluje Hippokratovu přísahu, kterou skládají lékaři a kde se mluví o léčení všemi dostupnými prostředky? A kolik životů mají snad na svědomí arogantní a neerudované "rady" této organizace, plné materialistických pověr, varující mj. i před homeopatií? Závěr: nedoporučme doporučení Světové zdravotnické organizace, nejsou vždy na etické ani znalostní úrovni potřebné pro zdraví člověka.